

3. För det fall att domstolen besvarar den andra frågan jakande:

Utgör artikel 6 i direktiv 2001/86/EG hinder mot att lagstiftningen i den medlemsstat där SE-bolaget nu har sitt säte tillämpas för att genomföra ett förhandlingsförfarande i efterhand, om SE-bolaget utan anställda har registrerats i registret i en annan medlemsstat utan att ett sådant förfarande först har genomförts och – före det att dess säte flyttas – har kommit att kontrollera dotterbolag med anställda i flera av Europeiska unionens medlemsstater?

4. För det fall att domstolen besvarar den tredje frågan jakande:

Gäller detta även om den stat där detta SE-bolag utan anställda för första gången registrerades har utträtt ur Europeiska unionen efter det att dess säte flyttades, och denna stats lagstiftning inte längre innehåller några bestämmelser om genomförande av ett förhandlingsförfarande för att ge de anställda i SE-bolaget inflytande?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag (EGT L 294, 2001, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2001/86/EG av den 8 oktober 2001 m komplettering av stadgan för europabolag vad gäller arbetstagarinflytande (EGT L 294, 2001, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad – Nesebar (Bulgarien) den 5 december 2022 – "Vodosnabdyavane i kanalizatsia" EAD mot PQ

(Mål C-744/22)

(2023/C 71/20)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad – Nesebar

Parter i det nationella målet

Klagande: "Vodosnabdyavane i kanalizatsia" EAD

Motpart: PQ

Tolkningsfrågor

- 1) Är artiklarna 2.5 och 7.2 punkt 1 i Naredba 1 ot 09.07.2004g. za minimalnite razmeri na advokatskite vaznagrazhdenia (förordning nr 1 av den 9 juli 2004 om minimiarvoden för advokater), vilka är tillämpliga enligt artikel 47.6 i Grazhdanski protsesualen kodeks (civilprocesslagen, nedan kallad GPK) och avser fastställande av arvodet för ett ombud som utsetts på grund av att svaranden inte kan anträffas, med hänsyn till syftet med förfaranden såsom det här aktuella nationella målet – som rör en talan mot en konsument om betalning för en mindre vattenförbrukning – förenliga med artikel 19.1 i fördraget om Europeiska unionen jämförd med artikel 169.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om konsumenten, för det fall han eller hon tappar målet, i domen även åläggs att betala kostnaderna för det nämnda ombudet enligt artikel 78.1 GPK?
- 2) Är artikel 47.6 GPK, jämförd med artikel 26.1 i Zakon za pravnata pomosht (lagen om rättshjälp), som avser förordnande av ett ombud för det fallet att konsumenten inte kan anträffas på sin hemadress och enligt vilken arvodet ska fastställas av domstol, varvid det även föreligger möjlighet att fastställa ett arvode som understiger minimibeloppet, medan ett annat organ, nämligen advokatrådet, är ansvarigt för att utse ett sådant ombud och enligt eget skön och enbart för att det motsätter sig det av domstolen fastställda arvodet kan vägra att utse ett sådant ombud, förenlig med artikel 19.1 FEU jämförd med artikel 169.1 FEUF?
- 3) Är domstolen behörig att genom en direkt tillämpning av unionsrätten, särskilt artikel 19.1 FEU jämförd med artikel 169.1 FEUF, vid en vägran att utse en advokat som ombud när svaranden inte kan anträffas, tillämpa andra bestämmelser för att säkerställa skyddet för konsumenträttigheter i domstolsförfarandet som i princip inte är tillämpliga i sådana fall enligt Republiken Bulgariens lagstiftning, såsom exempelvis beviljandet av rättshjälp enligt artikel 95.1 GPK, utan att konsumenten har yrkat detta?